

HÍR HARANG

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

8. ÉVF. 5. SZ. 2017. JÚLIUS

SÍK SÁNDOR: TE DEUM

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! –
hála legyen, Uram!
hála legyen!

BÚCSÚ, KÖSZÖNET, HÁLA

Felföldi László, püspöki helynök, plébános augusztus 1-től Nyíregyházán folytatja áldásos papi munkáját. 17 évig volt közösségünk plébánosa, mindenki Laci atyája. Elmegy tőlünk egy plébános, aki átlagon felüli prédikációkkal hirdette az evangéliumot, egy jó lelkipásztor, aki százfelé tudta szakítani a szívét, hogy mindenkit tapintatos ráfigyelésével megajándékozhasson. Július 23-án köszönt el a hívektől. További munkájára Isten áldását kérjük.

Kedves Testvérek!

Ha a szívemben lévő egyetlen biztos érzést, üzenetet HÁLA-KÖSZÖNET bővebben akarom elmondani, akkor elbizonytalanodnak a szavak, mert nagyon nehéz jobban, többet, szebbet hozzá adni. Visszatekinteni, azt jelenti, mérlegre tenni a jelent a múlt fényében.

Legelőször bocsánatot kérek mindenkitől minden hibámért, gyengeségemért, amellyel gyöngítettem a rám bízott feladatot, Krisztus Örömhírét megélni és tovább adni.

Köszönöm mindenkinek a segítségét, munkáját, imáját, mert nélkülük nem tudtuk volna felépíteni a Megtestesülés plébánia mostani életét fizikailag és lelkileg egyaránt. Mérhetetlen sok segítséget kaptam, kaptunk napról-napra. Isten jószágos áldását kérem mindenki életére.

Minden szentmisében a miséző papnak elhangzik egy kérése: „Imádkozzatok testvérek, hogy áldozatunk kedves legyen a mindenható Atyaisten előtt!”

Sokszor mondtam, őszintén szívből ezt azt imát, és éreztem, hogy sokan, jó szívvel

szeretettel gondoltak rám. Ha van miért együtt hálát adnunk akkor, utoljára ennyit kérek, egy fohászt, egy imát a közösségért, hogy megőrizze lelki gazdagságát, és töretlen lelkesedéssel menjen tovább a Krisztusi úton.

Ezt kérem az új plébánosért, Tóth László atyáért. Imádkozzanak érte, minden szentmisében, egy-egy gondolatban, hogy örömmel és szeretettel tudja szolgálni a közösséget. Ugyanolyan szeretettel, jósággal fogadják és álljanak mellé, amilyen közösségi gazdagságot én is megtapasztaltam.

Sok gondolatomat mondtam el a dadó szavak helyett versben. Most is csak ezt tudom tenni. Sík Sándor Te Deum versében leírt gondolatok a legjobban kifejezik, mit érzek, hogyan nézek a jelenből vissza, de már előre is kell tekintenem. Ajándékba kaptam Gerzsényi Sándor versét Imhol vagyok, ezek a sorok legjobban elmondják, hogy nézek a jövőbe. Hiszem, hogy Isten aki meghívott szolgálatára ezen az új úton is velem lesz, és hiszem, hogy teljessé teszi azt a jót a közösség, a családok és mindenki szívében, amit gyarlóságaim ellenére sikerült elvetnem.

„Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.”

Laci atya

IMHOL VAGYOK

„Kit küldjek el?” – Ma újra hallom hangod,
Tündöklő trónon ülő Égi Felség!
És pártos szívem megremeg szavadtól,
Mert jól tudom, hogy nincs jogom maradni.
Már azt se mondhatom – Jeremiással –,
Hogy ifjú voltom miatt nincsen merszem.
És ajkam sem dadog. Homlokom ércből.
Elmémet igéd tiszta fényessége
Egész betölti. Szilárd bizonyosság
Köt hozzád. Küldetésem rendületlen.
Most mégis – engedetlen szolga módján –
A Jónás útján indulnék, mogorván,
S megalkudván, semmint hogy Ninivébe,
A nagy városba, mely oly ismeretlen,
Miként a holnap rejtett, barna titka.
Segíts, Uram, kimondanom a választ:
Imhol vagyok. Megyek Ó, küldj el engem!

Gerzsényi Sándor

KÖSZÖNJÜK, LACI ATYA!

„Az emberiség jövője azokon az embereken múlik, akik az igazság alapján állnak, s akiknek életét áthatják azok a magas erkölcsi elvek, melyek a szívét képessé teszik az önfeláldozásig kitartó szeretetre.”

/II. János Pál pápa/

Laci Atya!

Azt, hogy egyházmegyei szinten is kiemelkedő közösséget teremtettél, senki nem vonhatja kétségbe. Azt sem, hogy a Megtestesülés Plébániát minden lehetséges módon kibontakoztattad, és a Te nevedhez köthető a józsai templom létrejötte is. Ahogy azt sem, hogy kortól függetlenül a hívők tisztelnék, megbecsülnék és az évek során nagyon megszerettek. Vannak emberek, akik olyan kisugárzással rendelkeznek, ami mellett nem tudunk elhaladni szó nélkül. Hatással vannak ránk még órákkal később is, szavaik beleégnek a szívünkbe, és végtelen hála tölt el bennünket, ha meglátjuk őket, vagy ha rájuk gondolunk. Te pontosan ilyen személyiség vagy.

Te nem is tudod, hány ember életét mentetted meg az itt töltött éveid alatt –mindenfélétől. Hány gyermeket tereltél a jó útra, hány fiatalnak adtál életre szóló, megingathatatlan értékrendet, hány házasságot indítottál el olyan alapokkal, melyek mások számára elképzelhetetlenek, és hány omladozó házasságot mentettél meg korunk trendjétől, a válástól. Hány középkorú, céltalan személyt szólított meg szereteted, hány idős ember utolsó éveit adtál értelmet szavaiddal, hány nyugdíjas leli örömét a templom nyújtotta lehetőségekben. Akkor családod van, amekkorát pappá szentelésedkor bizonyára elképzelni sem tudtál.

Néhányan nem értik, hogy a közösség nagy része miért nem tud belenyugodni egyik napról a másikra abba, hogy itt kell hagynod bennünket. Hiszen nem Laci Atya miatt járunk templomba, hanem hitünk, Istenünk miatt, és egy plébános dolga az, hogy hirdesse a keresztény eszméket, vallásunk értékeit, közvetítse Isten szavát a hívőknek. Igen, valóban ez egy plébános feladata. De Te ezt jóval túlteljesítettél. Feladatodnak tekintetted azt, hogy segíts rajtunk, ha baj van, hogy tudatosítsd bennünk: ne mellékszálként tekintsünk az Istenbe vetett hitünkre, hanem mindennapunk részeként. Megtanultuk tőled, hogy a

szeretet ereje mindenkinek felett áll, és a Te vezetéssel mellett döbbenhettünk rá arra, hogy a vasárnapi mise nem egy „előírt kötelesség”, hanem olyan esemény, ami után mindig egy kicsit többek lehetünk, mint amikor belépünk a templom ajtaján.

Ahogy Bőjte Csaba fogalmaz: „A kimondott szó önálló életet él, olyan hatást is kiválthat, amelyre a kimondó nem is gondolt volna.” Laci Atya! Valószínűleg nem tudod, hogy bármelyik vasárnapi prédikációd egyének, párok, családok, hálózatok számára nagyon sok esetben sorsfordítóak voltak. Számtalanszor szorítottuk meg egymás kezét a férjessel szentbeszédek hallgatása közben, amikor pontosan az aktuális problémáinkra adtál választ, megoldást – mintha kizárólag nekünk címezted volna. (És hány meg hány embertől hallottam ugyanezt a közösségből!)

Szomorúan olvastam a napokban, hogy néhány helyen az országban a katekumen felkészítés csak 1-2 alkalomból áll, a jegyes oktatás pedig kimerül egy 2 órás beszélgetésben. Mi a párkapcsolatunk (azóta házasságunk) erejét ezen alkalmakkor (több hónapon át tartó folyamatban) alapoztuk meg. Én - gyerekkorom óta hívő létemre - vallásunk titkaira, hitem valódiságára a Te útmutatásod mellett találtam rá, a férjemben pedig a Te gondolataid mentén épült szilárd alapokra az istenhit biztonsága. Bár csak mindenki kaphatna abból egy szeletet, amiben nekünk is részünk volt! Bárcsak több embert szólíthatnál meg, bárcsak több emberrel kerülhetnél még kapcsolatba – úgy, hogy közben velünk is itt maradhatnál.

Életünk során a meghatározó, karizmatikus személyek rendre elengedik a kezünket. Számunkra kedves pedagógusainktól elbúcsúzunk egy szál virággal az iskolai ballagásokon; nagyszüleink hatalmas élettapasztalatukat igyekeznek átadni utolsó órájukig, aztán már csak fentről kísérhetik lépteinket; és előbb-utóbb a családi fészekből is kirepülünk, elengedve szüleink drága kezét, akiknek annyi mindent köszönhetünk, hogy egy élet is kevés meghálálni azt, amit értünk tetteik. Most pedig Téged kell elengednünk: lelki vezetőnk, a Megtestesülés Plébánia lelkipásztorát, akihez bármikor-bármivel fordulhattunk, aki minden szentmise kezdetén szeretettelelve végigpásztázta a jelenlévőket, és akinek a vasárnapi mise végi kötelező

mondata fülünkben cseng: „Jó ebédet az étvágyhoz!”. Kívánjuk, hogy Nyíregyházán is szerető közösségre lelj, hogy ott is egyengess számos életutat, és hogy ott is annyi hétköznapi és életre szóló csodát tegyél, mint amennyit velünk tettél: megszámlálhatatlant.

Abuczki-Zagyi Anikó

Kedves Laci atya!

Papi életutad 2006-ban Józsára vezért, ahol plébánosként vettél át a józsai filiát. Eleinte csupán a határozottságot és szeltem, majd láttuk, hogy egyszerű, gyors és világos gondolkodású, hatalmas munkabírási EMBER vagy, aki plébánosként egyszerre szerethető és tisztelhető. A közvetlenséggel, a mások problémái iránti hihetetlen érzékenységgel, önzetlenség, segítőkészséggel, óriási szervező tehetséggel néhány hónap alatt befogadott közösségünk.

Fokozatosan fellendült a hitélet. Előmozdított bennünket a homíliaáddal. A tanítást a mindennapi életbe ültetve hallottunk tőled egyszerű szavakkal, minden pártól nélkül. Sokunk szívéhez találtál utat.

Egyre több rendezvényünk volt, ahol módod nyílt közvetlen beszélgetésre mindenki. Láthatólag az első két mondat után megtaláltad kívül-kívül a megfelelő hangot, és tudtad, hogy ezért a testvérek hálaadás neked.

Majd hatalmas munkába kezdted. Sok buktató után, ugyanakkor sok segítséggel, kicsit késve ugyan, de megépült csodálatos templomunk, a Szent György-templom. Férfimunka volt!

Még az utolsó padok a helyükre sem kerültek, amikor már azt hangsúlyoztad, hogy a templom nem sokat ér, ha nincsen benne közösség, és minden erődet ismét a közösség fejlesztésére koncentráltad. Ebben is eredményes voltál.

Személyes kapcsolatod a hívekkel az egyszerű plébános-munkatárs szintjéről fokozatosan elmélyült. A hívek között barátokra, „családra” lettél: eskettél, kereszteltél és temettél nálunk. És mondtad a vicceket, ki tudja, hol gyűjtötted őket!

De a jó pásztor dolga, hogy a bárányait vezesse. Vigyázzon rájuk, elvezesse őket a friss legelőre és a forrás vizéhez! Mostantól ezt a feladatot máshol kell ellátnod, ott, ahonnan az utad Debrecenbe vezetett téged.

Sajog a szívünk, de elfogadjuk, és Isten támogatását kérjük munkádra! Köszönjük, Atya!

Dr Bedő Zoltán világi elnök
a Szent György-templom
híveinek közössége nevében

„VEDD A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKÁNAK JELÉT!”

A bérálás egyike a hét szentségnek: a keresztyén nagykorúság szentsége, melynek felvételével megerősít a Szentlélek abban, hogy hitünket bátran megvallva, annak tanításai szerint éljünk. a: Krisztusnak elkötelezett, felnőtt keresztyén életet élő felnőttét, aki tudatosan olyan szent nevet választja, akinek az élete követendő és példaértékű számára. A bérmaszülő feladata, hogy segítse a megbéráltat vállalt küldetése teljesítésében. A bérálás szentségét a megkeresztelt híveknek akkor adják ki, amikor „eljutnak értelmük használatára”. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által megállapított bérálási alsó korhatár 12 év, mely előtt kellő felkészülés szükséges. Az első bérálás pünkösdkor volt, amikor az apostolok érett felnőttként megkapták a Szentlelket. Készek voltak lelkükben, hogy Krisztusért és a születő Egyházáért adják az életüket. A bérálkozók egyházközségük jelenlétében újítják meg keresztségi ígéretüket és válnak nagykorú keresztyénné. Bérmanevet választanak, az új név pedig új élet kezdetét jelenti számukra. A Szent György-templom nyolc fiatal hívének a szentséget BOSÁK NÁNDOR, az egyházmegye nyugalmazott püspöke szolgáltatta ki 2017. június 25-én.

Az egyházközség képviseletében Dr. Újhelyi István köszöntötte az egyházmegye első püspökét és a Szent György-templom alapítóját. A hívek köszöntésében a püspök atya a bérálás és pünkösöd ünnepét összekapcsolva kérte a Jóistent, hogy amint egykoron a tanítványokra kiáradt a Szentlélek, úgy áradjon

most ki a bérálkozókra is. Homíliájában a Szent László-emlékévre is utalt:

„Ennek a templomnak az építésénél Szent György vértanút választottuk a templom védőszentjének, mert a Szent László király uralkodása idején épült régi templomnak is, melynek romjai 200 méterre találhatók, Szent György volt a védőszentje. És miért emlékezünk a szentekre?

Az ünnepi szentmisén a Szent György-templom közösségének fiatal bérálkozói a bérmaszülők jelenlétében és támogatása mellett közös fogadalmattal újították meg keresztségi fogadalmukat, majd egyenként a püspök atya elé járultak, aki megken- te homlokukat szent olajjal, a krizmával:

„Vedd a Szentlélek ajándékának jelét! Békeség veled!”

A püspöki áldást követően Felföldi atya megköszönte Bosák püspök atya szolgálatát és közbenjárását, utalva arra, hogy a mai nap korona a fiatal templom történetében: ugyanis a templomszentelés után a bérálás a legnagyobb ünnep egy templom életében. A mostani első bérálással nem csak a bérálkozó hívek, de a templom is nagykorúvá vált. Az ünnep különlegessége, hogy Bosák püspök atya jelenlétében és támogatásában ülhettük meg, aki az alapítástól a nagykorúvá válásig jelen volt a templom életében.

PE -

A BÉRÁLÁS

Bérálás során a bérálkozó megkapja a Szentlélek ajándékát, küldetést kap, hogy Krisztus élő tanúja legyen.

Mindez sokáig nem mondott nekem semmit. A családom nem volt vallásos, így nem volt kapcsolat az egyházzal, sem a keresztyén élettel. Majd megismerkedtem a férjemmel, aki vallásos nevelésben részesült. Sokszor szóba került köztünk a hit, azonban soha nem próbálta rám erőltetni a nézeteit. Talán éppen ezért kísértem el egy-egy misére. Tudtam, hogy számára sokat jelent az én jelenlétem is.

Az esküvői előkészületek során, az egyik szentmise után hallottam a katekumen csoportról. Ekkor gondoltam úgy, hogy elmegyünk egy foglalkozásra, hiszen azzal nem veszítünk semmit, egy alkalom még nem kötelez semmire.

Kissé félve mentem el az első foglalkozásra, de a félelmeim csupán addig tartottak, amíg be nem léptem a plébániára. Egy végtelenül kedves, nyitott közösség fogadott, akikkel érdemes volt újra és újra találkozni, így megismerni és tanulni a hitet.

Kezdetekben csak a kereszttelkezésben gondolkodtam, de ezen az úton haladva, a kereszttelkezés felé közeledve, egyre több tudással a birtokomban, és egyre több érzéssel a szívemben rájöttem, hogy innen nincs megállás. Így jutottam el az elsőáldozásig, majd a bérálás szentségének a felvételéig, amit 2017. június 11-én szolgáltattak ki Palánki Ferenc püspök atya az ünnepi szentmisén.

Életem egyik legszebb szentmiséjén vehettem részt ezen a napon. A templomba belépve az ember egyből érezhette, hogy ez nem egy hétköznapi mise lesz. A levegőben szinte tapintható volt a hívők közül áradó szeretetet, valamint érződött a Szentlélek ereje, mely köztünk volt.

A mise kezdetén végignévezve a társaimon, majd a püspök atya örömtől ragyogó szemébe nézve tudtam, hogy jó helyen vagyok, mely érzést nagyon nehéz megfogalmazni, leírni.

Ráléptünk egy útra és elindultunk rajta. Bár ez az út rendkívül hosszú lesz, és közel sem mindig könnyű, most megerősödve folytatjuk tovább. „Én pedig kérem fogom az Atyát, és másik pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (Jn 14,16-18)

A csoporttársaim nevében szeretném megköszönni és hálánkat kifejezni Laci atyának, a katekumen csoport kísérőinek és az egész közösségnek, hogy nagy szeretettel és türelemmel segítettek minket ezen az úton és részesesi lehetünk ennek a közösségnek.

Furin Lilla

EGYÜTT LÉPTÜNK A HIT ÚTJÁRA

Mindnyájan, akik nemrégiben a bérmlás szentségében részesültünk, vágytunk egy hívő közösségre. Egy olyan nyáj tagjai kívántunk lenni, amelynek Jézus a pásztora. Gyermekként talán könnyebb elérni ezt a célt, hiszen szüleink, nagyszüleink ebbe az irányba tereltek. Kit sikerrel, kit sikertelenül. Fialat felnőttként már terelést sem kapva találunk erre az útra, ha olyan szerencsénk van, hogy Isten minket választott ki, megadva a

nyeivel küszködve jutott el annak az útnak végére, mely egyben kezdete a hívő életnek.

A néha bonyolultnak tűnő, de a hosszú tanulás után, immár érthető szavak mögött ott van az ember, akinek lelkét felrázza ezen a napon a tankönyv gondolata: „A bérmlás tökéletesíti a keresztségi kegyelmet; szentség, amelyet a Szentlélek azért ajándékozik, hogy mélyebben meggyökereztesse az istengyermekségben, erősebben beletestesítsen

szolgálatában álló Éva és Marika fáradhatatlan munkája, a kísérőinknek, Ferinek és társainak hűsége, Emese és a hívek kitartása, hogy az egyházi törvényeket és szokásokat a gyakorlatban is megismerjük. Soha nem feledjük Ferenc Püspök Atya biztató mosolyát, és a kézfogást, mellyel az Egyház tagjaivá fogadott bennünket. Az ünnepi mise végén új emberként léptünk ki a templom ajtaján, mert megértettük, hogy a hívő élet most kezdődik, kívül a haza felé vezető úton, ahol nem szavakkal, hanem tetteinkkel és az életünkkel kell felmutatni azt a Szentlelket, mely ettől a naptól, bérmlkozásunk napjától bennünk lakik.

A mi gondolataink még esetlenek, szívünk gyenge és lábunk nem mindig találja meg a helyes utat. Fél évszázadnyi korkulöbség is lehet közöttünk, de közösen, együtt léptünk a hit útjára. Esendőségünk miatt inkább más tollával ékeskedve mondjuk el gondolatainkat, hiszen lelkünk imádsága így is eljut a Jó Isten színe elé. R. A. Torrey szerint az imádságnak két titka van. Az egyik az, hogy rendszeresen tanulmányozzuk Isten Igéjét, és fedezzük fel ígéreteiben kinyilvánított akaratát. A másik, hogy hivatkozunk ezekre az ígéretekre Isten előtt imádságban, azzal a rendíthetetlen reménységgel, hogy Ő meg is teszi, amit megígért.

A mindennapok rohanásában meg kell állni, és időt kell szakítani Istenre, azzal a hittel, hogy Ő szóba áll velünk. Grace L. Naessens költő egyik gondolata így szól A különbség című versében: „Miért nem segít Isten? - tűnődtem. Ő így válaszolt: Mert nem kértél rá.” Gass írásában ezt olvassuk: „Ha bölcs vagy, te is imádsággal készülsz fel az élet elkerülhetetlen kríziseire. Ostobaság addig várni, míg a bajok megérkeznek, és csak akkor kezdeni hozzá ehhez a létfontosságú lelki gyakorlat-hoz.” A Bibliában is több helyen olvashatunk az imádság fontosságáról. Szent Máté, Evangéliumában így tolmácsolja Jézus szavait: „Kérjete, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.”

Forgó Sipos József

lehetőséget arra, hogy „igent”-t mondjunk Neki. Még azoknak is van esélyük a paradicsomi életre, akik előtt már kevesebb út áll, mint mögöttük. A Szentlélek még az élet végső pillanataiban is megtalál bennünket. Ki ne ismerné Jézus utolsó szavai között azt a mondatot, mely a mellette keresztre feszített lator felé hangzott: „Ma velem leszel a Paradicsomban.”

Évekig, de legalább egy évig készülünk erre az Ünnepre. Ki gyermekként, ki fiatal felnőttként, ki idősebbként. Ki mosolygva, ki mosoly nélküli ragyogó arccal, ki köny-

a Krisztusba, erősebb kötelékkel kössön az Egyházhoz, szorosabban fűzzön az Egyház küldetéséhez, s támogasson abban, hogy a keresztyén hitről tanúságot tegyünk szóval, melyet tettek követnek.”

Ezen az ünnepen, belépve a Megtestesülés Plébánia virágoktól illatozó kertjébe, István, akolitus testvér szavai fogadtak bennünket: „Isten hozott benneteket, itt ma minden értetek van!” Ezt éreztük mind a harminnyolcan. Ránk nehezedett Laci Atya értünk szóló, évekig tartó imádsága, a hittan tanáraink, a Nikodémusok és a Katekumenek

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztesés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net Honlap: <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rácz Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu